

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ

ΛΙΒΑΝΟΣ

ΜΙΑ
ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ
ΧΩΡΑ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΛΙΒΑΝΟΣ

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΧΩΡΑ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Πρώτη έκδοση Μάρτιος 2026

Επιμέλεια έκδοσης Ελένη Μπούρα

Επιμέλεια – διόρθωση τυπογραφικών δοκιμίων Γιώργος Γιαννούσης

Σχεδιασμός εξωφύλλου Ρεντουάν Αμζλάν

Σελιδοποίηση Γιώτα Μπόμπου

© 2026, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
και Δημήτρης Κούρκουλας

ISBN 978-618-03-4841-5

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84841

Κ.Ε.Π. 6661, κ.π. 23380

Δεν επιτρέπεται η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση ή αναπαραγωγή ολόκληρου ή μέρους του βιβλίου με σκοπό την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Το παρόν έργο προστατεύεται από τη διαδικασία εξόρυξης κειμένου και δεδομένων (Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790).

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003500

metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση

Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

• Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433

• Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

**Δημήτρης
Κούρκουλας**

ΛΙΒΑΝΟΣ

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΧΩΡΑ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

Στην Ντιάν, που ξέρει το γιατί.

δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου
(Ἐλα κοντά μου ἀπὸ τὸν Λίβανον, ὦ νύμφη μου.)

Ἄσμα Ἀσμάτων 4:8

*Ἔψωσον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον
εὐκληματοῦσαν..*

Ἀπὸ τὴν ἐλληνορθόδοξη Ἀκολουθία τοῦ Γάμου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ	13
1. Προσγγείωση στη Βηρυτό	19
2. Τι είναι ο Λίβανος	28
3. Από την Οθωμανική Αυτοκρατορία στην ανεξαρτησία	32
4. Πώς (δεν) κυβερνάται ο Λίβανος	43
5. Η έναρξη του εμφύλιου πολέμου και οι Παλαιστίνιοι	51
6. Δεκαπέντε χρόνια πολέμου (1975-1990)	59
7. Η χρυσή περίοδος της ανοικοδόμησης (1992-2005)	74
8. Ποιος δολοφόνησε τον Ραφίκ Χαρίρι	87
9. Η χρεοκοπία	93
10. Τι είναι (και τι δεν είναι) η Χεζμπολάχ	99
11. Οι Δρούζοι	113
12. Οι χριστιανοί και οι Ελληνορθόδοξοι	119
13. Η ελληνική κοινότητα του Λιβάνου	128
14. Γεωπολιτική της λιβανέζικης κουζίνας	134
15. Ο Λίβανος, πιο μεγάλος από τον εαυτό του	139
16. Σύντομες βιογραφίες	146

1

Προσγείωση στη Βηρυτό

Όταν το αεροπλάνο της Royal Jordanian πλησίαζε στον διάδρομο προσγείωσης του αεροδρομίου της Βηρυτού, με δυσκολία μπορούσα να διακρίνω τα κουφάρια των πολυώροφων κτιρίων που χορτάριαζαν μισογκρεμισμένα κατά μήκος της πράσινης γραμμής, της γραμμής που στη διάρκεια του πολέμου χώριζε τη δυτική –μουσουλμανική– από την ανατολική –χριστιανική– Βηρυτό. Ήταν 15 Απριλίου του 1997 και, όπως συμβαίνει συχνά την άνοιξη, ο δυτικός άνεμος έφερνε τόνους άμμου στη συνήθως υγρή ατμόσφαιρα της λιβανέζικης πρωτεύουσας, περιορίζοντας την ορατότητα στο ελάχιστο. Η αφόρητη ζέστη έγινε αισθητή μόλις άνοιξε η πόρτα του αεροπλάνου, όπως αισθητή έγινε αμέσως η αναρχία που κυριαρχούσε σε κάθε γωνιά του αεροδρομίου.

Ο διευθυντής Πρωτοκόλλου και οι άλλοι αρμόδιοι του υπουργείου Εξωτερικών με περίμεναν στη σκάλα του αεροπλάνου και με οδήγησαν κατευθείαν στην αίθουσα VIP. Μόλις διεκπεραιώθηκαν οι διατυπώσεις εισόδου, προχώ-

ρψα προς την έξοδο του παλιού αεροδρομίου, που δύσκολα έκρυβε τις πληγές του πολέμου, αλλά και τις πληγές του χρόνου. Μια γερασμένη, θωρακισμένη Μερσεντές με την ευρωπαϊκή σημαία αναρτημένη στον μικρό μεταλλικό ιστό στο εμπρός δεξί μέρος με περίμενε στην έξοδο του αεροδρομίου. Εκατοντάδες άτομα στριμώχνονταν και φωνασκούσαν προσπαθώντας να αναγνωρίζουν τους δικούς τους που κατέφθαναν από όλα τα σημεία του ορίζοντα, όπου είναι διασκορπισμένη η λιβανέζικη διασπορά.

Ο σωματώδης οδηγός μου, πρώην πρωταθλητής πυγμαχίας όπως πληροφορήθηκα αργότερα, έσπρωχνε με δύναμη για να μου ανοίξει διάδρομο να περάσω ανάμεσα στο πλήθος. «Καλωσορίσατε και συγγνώμη για την αναστάτωση, αλλά βρισκόμαστε στο μουσουλμανικό τμήμα της Βηρυτού» μου είπε σε άψογα αγγλικά ή, μάλλον, αμερικανικά. Αργότερα μου εκμυστηρεύτηκε ότι σε κάποια περίοδο του πολέμου είχε εργαστεί ως οδηγός του Αμερικανού πρέσβη. Ο Εμίλ ήταν χριστιανός Μαρωνίτης. Αγαπούσε καθετί δυτικό και μισούσε ό,τι θύμιζε Ανατολή, Άραβες και κυρίως μουσουλμάνους. Ομολογώ ότι σκανδαλίστηκα με το αντιαραβικό κρεσέντο του οδηγού. Πώς επιτρέπεται μια ευρωπαϊκή διπλωματική αντιπροσωπεία να συνεργάζεται με άτομα που εκφράζονται με τέτοιο τρόπο; Γρήγορα κατάλαβα ότι η αντιπροσωπεία της ΕΟΚ είχε ακολουθήσει την τοπική συνταγή για να μπορέσει να λειτουργήσει, τηρώντας τις απαραίτητες ισορροπίες.

Τα χρόνια του πολέμου η αντιπροσωπεία της ΕΟΚ, όπως

ονομαζόταν τότε η Ευρωπαϊκή Ένωση, είχε συρρικνωθεί για λόγους ασφαλείας, και για μεγάλα χρονικά διαστήματα υπήρχε μόνο επιτόπιο προσωπικό. Όταν έφτασα στη Βηρυτό, από τα δώδεκα άτομα που εργάζονταν στην αντιπροσωπεία τα τέσσερα ήταν οδηγοί. Η πρώτη μου αντίδραση ήταν να το θεωρήσω κακή διαχείριση και άσκοπη σπατάλη ανθρώπινων πόρων. Σύντομα κατάλαβα τη σκοπιμότητα αυτής της κατάστασης.

Την περίοδο του πολέμου, που κράτησε με διαλείμματα πάνω από δεκαπέντε χρόνια, για να μετακινηθεί κανείς από μια περιοχή στην άλλη έπρεπε να περάσει από σημεία ελέγχου (check points) που έλεγχαν ένοπλοι πολιτοφύλακες. Ανάλογα με τη διαδρομή, το διπλωματικό αυτοκίνητο οδηγούσε ο οδηγός με το κατάλληλο θρήσκευμα. Αν, μάλιστα, η διαδρομή περιελάμβανε το πέρασμα σημείων ελέγχου διάφορων αποχρώσεων, επιβιβάζονταν στο αυτοκίνητο δύο οδηγοί, για παράδειγμα ο χριστιανός και ο Δρούζος. Ο ρόλος του οδηγού ήταν κομβικός για την ασφαλή μεταφορά του διπλωματικού προσωπικού. Ο οδηγός ήταν αυτός που διαπραγματευόταν με τους οπλισμένους πολιτοφύλακες την ασφαλή δίοδο του διπλωματικού αυτοκινήτου, αφού τους εξηγούσε τον προορισμό και τον σκοπό της μετακίνησης. Είναι φανερό ότι, αν ο οδηγός ήταν του ιδίου δόγματος με τους πολιτοφύλακες, η συνεννόηση ήταν πολύ πιο εύκολη και ασφαλής.

Οι πόλεμοι του Λιβάνου δεν ήταν αμιγώς θρησκευτικοί, αλλά οι αντιμαχόμενες παρατάξεις είχαν συγκροτηθεί κυρίως με βάση τα θρησκευτικά δόγματα. Έτσι, στην αντιπροσωπεία υπηρετούσαν ως οδηγοί ένας χριστιανός Μα-

ρωνίτης, ο Εμίλ, ένας μουσουλμάνος σουνίτης, ο Μωχάμετ, ένας μουσουλμάνος σίιτης, ο Χασάν, και ο Δρούζος Ιμπραήμ.

Η διπλωματική παρουσία της ΕΟΚ στον Λίβανο ξεκίνησε το 1979, τέσσερα χρόνια μετά την έναρξη των πολεμικών συγκρούσεων. Κύρια αποστολή της ήταν η υλοποίηση διάφορων προγραμμάτων ανθρωπιστικής κυρίως βοήθειας και μετά το τέλος του πολέμου η παροχή βοήθειας για τη θεσμική και φυσική ανοικοδόμηση της κατεστραμμένης χώρας. Όταν κάποια στιγμή, στις αρχές της δεκαετίας του '80, οι συγκρούσεις εντάθηκαν και η ασφάλεια του προσωπικού τέθηκε σε άμεσο κίνδυνο, οι Βρυξέλλες αποφάσισαν να απομακρύνουν όλο το διπλωματικό και τεχνικό προσωπικό και η αντιπροσωπεία συνέχισε να λειτουργεί μόνο με το επιτόπιο προσωπικό. Επί πολλά χρόνια οι ίδιοι οι Λιβανέζοι, το επιτόπιο προσωπικό, είχαν εξ ολοκλήρου αναλάβει το δύσκολο έργο να παρακολουθούν, να ελέγχουν και να στηρίζουν την υλοποίηση των προγραμμάτων και να εκπροσωπούν την ΕΟΚ στις λιβανικές αρχές. Χρέν επιτετραμμένου (δηλαδή επικεφαλής) ασκούσε για αρκετό διάστημα ένας εξαιρετος Λιβανέζος συνάδελφος, ο Ζαουάντ Ίσα. Στη διάρκεια του πολέμου διαχειρίστηκε τεράστια ποσά χωρίς ποτέ να λείπει ούτε ένα ευρώ ή, μάλλον, ECU (European Currency Unit) που ήταν ακόμη τότε το λογιστικό «νόμισμα» που χρησιμοποιούσε η αντιπροσωπεία.

Όλοι οι Λιβανέζοι συνάδελφοι ήταν εξαιρετικά αφοσιωμένοι και αποδοτικοί στην αποστολή τους. Αυτός όμως που ξεχώριζε ήταν ο Ιμπραήμ, ο Δρούζος οδηγός. Κάθε

πρωί που πηγαίναμε από το σπίτι στο γραφείο μου έκανε μια συνολική ανάλυση των τελευταίων γεγονότων στον Λίβανο και την ευρύτερη Μέση Ανατολή, και διέθετε καλύτερη πληροφόρηση από όλα τα διεθνή πρακτορεία. Δεν νομίζω ότι σε ολόκληρο το λεκανοπέδιο Αττικής υπάρχει ταξιτζής που θα μπορούσε έστω να πλησιάσει την οξυδερκεια των πολιτικών αναλύσεων του Ιμπραήμ.

Όταν έφτασα στη Βηρυτό, το 1997, ο εμφύλιος πόλεμος είχε τερματιστεί και η χώρα έμπαινε σε μια δυναμική πορεία ανοικοδόμησης. Σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή επικρατούσε αισιοδοξία ότι η οριστική επίλυση του Παλαιστινιακού, με τη δημιουργία δύο κρατών, θα επέτρεπε στην ταραγμένη περιοχή να απολαύσει τους καρπούς της ειρήνης. Μέσα σε αυτό το αισιόδοξο κλίμα η ΕΟΚ εγκαινίαζε μια φιλόδοξη στρατηγική για τις σχέσεις της με τις μεσογειακές χώρες, που ονομάστηκε «Διαδικασία της Βαρκελώνης». Στόχος ήταν να μετατραπεί η Μεσόγειος σε μια θάλασσα ειρήνης, σταθερότητας, συνεργασίας και ευημερίας για όλους τους λαούς της περιοχής. Η Διαδικασία της Βαρκελώνης που υιοθέτησαν όλες οι χώρες της Μεσογείου το 1995, με εξαίρεση τη Συρία και τη Λιβύη, αλλά με τη συμμετοχή του Ισραήλ, προέβλεπε τη δημιουργία Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών, δηλαδή κατάργηση των δασμών ανάμεσα στην ΕΟΚ και τις μεσογειακές χώρες, ώστε να διευκολυνθεί η ενσωμάτωσή τους στην ευρωπαϊκή οικονομία. Στο πλαίσιο της Διαδικασίας της Βαρκελώνης, η Βηρυτός θα έπρεπε να διαπραγματευτεί με τις Βρυξέλλες

τους όρους μιας τέτοιας συμφωνίας, γεγονός που απαιτούσε μια αναβαθμισμένη διπλωματική παρουσία στον Λίβανο.

Ένα από τα πρώτα ζητήματα που έπρεπε να αντιμετωπίσω ήταν η μεταφορά των γραφείων της αντιπροσωπείας στη Βηρυτό. Κάθε διπλωματική αντιπροσωπεία έχει την υποχρέωση να εδρεύει στην πρωτεύουσα της χώρας στην οποία είναι διαπιστευμένη. Αυτό απαιτούν οι διπλωματικοί κανόνες και αυτό προέβλεπε η διπλωματική συμφωνία ΕΟΚ – Λιβάνου που είχε υπογραφεί το 1979 για τη μόνιμη παρουσία διπλωματικής αντιπροσωπείας. Στη διάρκεια όμως των εμφύλιων συγκρούσεων το κτίριο της αντιπροσωπείας, που βρισκόταν στον δυτικό, μουσουλμανικό τομέα της πόλης, κρίθηκε ανασφαλές. Τα γραφεία μεταφέρθηκαν προσωρινά εκτός Βηρυτού, στο λιμάνι του Ζούνιε που βρίσκεται 20 χιλιόμετρα ανατολικά της πρωτεύουσας. Εκτός από προπύργιο των χριστιανών Μαρωνιτών, το λιμάνι του Ζούνιε ήταν επί πολλά χρόνια η μόνη δίοδος εξόδου από τη χώρα μέσω Κύπρου.

Όπως όλα στον Λίβανο, έτσι και η περιοχή εγκατάστασης των νέων γραφείων είχε υψηλό πολιτικό συμβολισμό. Οι φίλοι και οι γνωστοί μου που έμεναν στον δυτικό τομέα επέμεναν ότι τα γραφεία μας πρέπει να επανέλθουν εκεί που βρίσκονταν πριν από τον πόλεμο, δηλαδή στον δυτικό μουσουλμανικό τομέα. Άλλοι φίλοι, χριστιανοί, υπενθύμιζαν τους ενδεχόμενους κινδύνους ασφάλειας αν η πολιτική κατάσταση χειροτέρευε. Τελικά, επιλέχθηκε ένα καινούργιο λειτουργικό κτίριο στον ανατολικό τομέα, αλλά κοντά στην πράσινη γραμμή που χώριζε την εποχή των

συγκρούσεων την πόλη στα δύο, πολύ κοντά στο υπουργείο Εξωτερικών στην περιοχή Ασραφίε, μία από τις όμορφες και πιο παλιές συνοικίες της Βηρυτού, που θεωρείται η γειτονιά των ορθοδόξων. Εκεί έχει την έδρα της η ελληνορθόδοξη Μητρόπολη Βηρυτού, εκεί βρίσκεται και ο ναός του Αγίου Νικολάου που χρησιμοποιούνταν ως καθεδρικός μέχρι την αναστήλωση του Αγίου Γεωργίου, του ορθόδοξου ναού που βρίσκεται στο κέντρο της πόλης, δίπλα ακριβώς από το Κοινοβούλιο, και είχε καταστραφεί στον πόλεμο. Στην ίδια περιοχή βρίσκονται επίσης το ορθόδοξο νεκροταφείο του Αγίου Δημητρίου και το σύγχρονο νοσοκομείο του Αγίου Γεωργίου, που ανήκει στην ελληνορθόδοξη κοινότητα, αλλά παρέχει ιατρικές φροντίδες σε όλους.

Η πρώτη μου εμπειρία στη Βηρυτό ήταν η διαδρομή από το αεροδρόμιο που βρίσκεται στη νότια Βηρυτό μέχρι το ξενοδοχείο που θα με φιλοξενούσε προσωρινά μέχρι να βρεθεί μια πρεσβευτική κατοικία. Το ξενοδοχείο βρισκόταν 25 χιλιόμετρα βορείως της Βηρυτού, στο λιμάνι του Ζούνιε, και η διαδρομή κράτησε πάνω από δύο ώρες. Σε όλη τη διαδρομή δεν υπήρχε ούτε ένας φωτεινός σηματοδότης, όπως εξάλλου δεν υπήρχαν σηματοδότες πουθενά στον Λίβανο. Στις μεγάλες διασταυρώσεις κάθε οδηγός έδινε τη δική του μάχη για να μπορέσει να προχωρήσει. Δεν υπήρχαν ούτε τροχονόμοι ούτε κανόνες προτεραιότητας. Η κίνηση στους δρόμους ήταν απίστευτα χαώδης, ενώ τα συνεχή και δυνατά κλάξον δημιουργούσαν ένα πρωτοφανές πανδαιμόνιο. Σε πολλά σημεία της διαδρομής υπήρχαν σημεία στρατιωτικού ελέγχου με τσιμεντένια φράγματα,

για να υποχρεώνουν κάθε αυτοκίνητο να σταματάει για έλεγχο. Τα περισσότερα σημεία ελέγχου ήταν συριακά, όπως έδειχνε η συριακή σημαία που ήταν αναρτημένη, αλλά και όπως πρόδιδε η εικόνα παραμέλησης των στρατιωτών που δεν διέθεταν στρατιωτική στολή αλλά κυκλοφορούσαν με σαγιονάρες και μπαλωμένα τζιν. Η πρώτη εικόνα που έβλεπα σε όλη τη διαδρομή ταίριαζε απόλυτα με τις εικόνες απόλυτης αναρχίας που βλέπαμε συχνά στις τηλεοράσεις μας. Επί πολλά χρόνια η Βηρυτός ήταν πρώτο θέμα στις ειδήσεις εξαιτίας των απαγωγών ξένων δημοσιογράφων και διπλωματών, που κρατούνταν ως όμηροι χρόνια.

Γκρεμισμένα κτίρια, οπλισμένοι στρατιώτες να χειρονομούν και να φωνάζουν, κυκλοφοριακό χάος, αφόρητη ζέστη και υγρασία, μειωμένη ορατότητα λόγω ατμοσφαιρικής μόλυνσης: η τέλεια κόλαση. Ένωσα ανακούφιση που έφτασα στο ξενοδοχείο σώος και αβλαβής, αλλά γρήγορα πανικοβλήθηκα συνειδητοποιώντας ότι θα πρέπει να ζήσω σε ένα τέτοιο περιβάλλον κόλασης τέσσερα χρόνια. Η πρώτη μου αντίδραση ήταν να αρχίσω να σκέφτομαι τρόπους για να μπορέσω να επιστρέψω στη βάση μου, στις Βρυξέλλες, το συντομότερο. Σε πολύ σύντομο διάστημα, μερικές εβδομάδες αργότερα, συνεπαρμένος από τη ζωντάνια της Βηρυτού, είχα αρχίσει να σκέφτομαι το ακριβώς αντίθετο: πώς θα μπορούσα να παρατείνω τη διαμονή μου πέρα από τα τέσσερα χρόνια που είναι η κανονική διάρκεια μιας πρεσβευτικής θητείας.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που κάνουν τον Λίβανο όχι απλώς μια αλλιώτικη, αλλά μια συναρπαστική χώρα. Όσοι

ξένοι είχαν την ευκαιρία να ζήσουν μεγάλα διαστήματα στη χώρα των κέδρων την έχουν, στη συντριπτική τους πλειονότητα, ερωτευτεί. Δεν είναι εύκολο να εξηγήσει κάποιος γιατί η χώρα αυτή είναι ελκυστική. Το βασικό στοιχείο είναι κατά τη γνώμη μου οι άνθρωποι, οι Λιβανέζοι, που σε σκλαβώνουν με την απίστευτη ζεστασιά τους και την απaráμιλλη φιλοξενία τους, που σε εντυπωσιάζουν με τη μοναδική ικανότητά τους να αντιμετωπίζουν τις αντιξοότητες, που σε εκπλήσσουν με τον έμφυτο κοσμοπολιτισμό τους και σε παρασύρουν στη δική τους μοναδική ικανότητα να χαίρονται τη ζωή. Ένα επιπρόσθετο στοιχείο που κάνει τη χώρα ελκυστική είναι η πολυπλοκότητα και οι μεγάλες αντιθέσεις. Ο δαιδαλώδης τρόπος οργάνωσης της πολιτείας, οι 18 αναγνωρισμένες θρησκευτικές κοινότητες, η ιστορία των οποίων χάνεται πολλές φορές στα βάθη των αιώνων, η εμμονή τους στην τήρηση των παραδόσεων, όλα αυτά δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα μοντέρνας κοινωνίας με έντονα παραδοσιακά στοιχεία.

Ο Λίβανος βρίσκεται συχνά στην κορυφή της διεθνούς ειδησεογραφίας για αρνητικούς πάντα λόγους: για σφαγές και βομβαρδισμούς, για απαγωγές και αεροπειρατείες, για χρεοκοπία και εκρήξεις. Αν αναλογιστούμε τα όσα έχουν συμβεί στη χώρα των κέδρων τα τελευταία πενήντα χρόνια δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι ο Λίβανος είναι εφτάψυχος.

Πώς εξηγείται το παράδοξο, μια χώρα με τόσο αρνητική εικόνα να προσελκύει τόσο προσοχή και τόσο συμπάθεια; Είναι ένα ερώτημα που θέτω στον εαυτό μου από τότε που έζησα πέντε έντονα χρόνια στη Βηρυτό και κατάλαβα ότι έχω αγαπήσει τη χώρα και κυρίως τους ανθρώπους της.

Πώς ξεκίνησε ο δεκαπενταετής εμφύλιος; Γιατί το πολιτικό σύστημα της χώρας συνεχίζει να βασίζεται σε ένα αρχαϊκό σύστημα των 18 αναγνωρισμένων θρησκειών; Ποιος είναι ο ρόλος των Ελληνορθόδοξων; Τι είναι (και τι δεν είναι) η Χεζμπολάχ; Ποιος σκότωσε τον δισεκατομμυριούχο πρωθυπουργό Ραφίκ Χαρίρι; Τι είναι ο γάμος «προσωρινής απόλαυσης»; Μπορεί να υπάρξει συμφιλίωση ανάμεσα στον Λίβανο και το Ισραήλ; Ποια είναι η γεωπολιτική διάσταση της λιβανέζικης κουζίνας;

Σε αυτά και άλλα καίρια ερωτήματα προκειμένου να καταλάβουμε μια τόσο περιπλοκή χώρα προσπαθώ να δώσω απλές απαντήσεις.

ISBN: 978-618-03-4841-5

9 786180 348415

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84841

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ

e-book